

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 39 0 Rs 069616 24 Rsž
Zenica, 15.10.2024 godine

Kantonalni sud u Zenici, u građanskom vijeću sastavljenom od sudija: Jasmina Begović-Devović predsjednice vijeća, Makivić Nine i Kokor Srećka kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca B. M. sina F., ..., T., zastupan po punomoćniku Vehab Harisu, advokatu iz Jelaha, protiv tužene Javna ustanova Služba za zapošljavanje Zeničko-Dobojskog kantona, ulica Adolfa Goldbergera broj 6, Zenica, koju zastupa zakonski zastupnik-direktor P. A., koje zastupaju punomoćnici Babić Nedžad, Babić Sanjin i Nikić Pamela, advokati iz advokatskog društva Babić&Co d.o.o. Zenica, Masarykova 17, radi poništenja rješenja o otkazu ugovora o radu, v.sp. 5.800,00 KM, odlučujući o žalbi tužioca izjavljenoj protiv Presude Općinskog suda u Tešnju broj 39 0 Rs 069616 23 Rs od 12.06.2024 godine, u sjednici vijeća održanoj dana 15.10.2024. godine, donio je

PRESUDU

Žalba se odbija i presuda prvostepenog suda potvrđuje.

Odbija se tuženi sa zahtjevom za isplatu troškova sastava odgovora na žalbu u iznosu od 1.619,28 KM.

Obrazloženje

Presudom prvostepenog suda Djelimično se usvaja tužbeni zahtjev tužioca pa se poništavaju kao nezakonite Odluke tuženog broj 03-30-3227/22 od 31.10.2022. godine i broj 03-45-1-3762-6/22 od 29.12.2022. godine kojim je tužitelju od strane tuženog nezakonito prestao Ugovor o radu na neodređeno vrijeme broj 03-34-5161/18 od 10.10.2018. godine.

Preostali dio tužbenog zahtjeva koji glasi:

„Obavezuje se tuženi da vrati tužitelja na rad, na poslove radnog mjesta Šef biroa rada Tešanj, te da tužitelju počev od 01.11.2022. godine uspostavi radno pravni status kao da isti nije ni prekidao, sve u roku od 15 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Obavezuje se tuženi da tužitelju isplati naknade plate sa porezom na dohodak, u iznosu od:

- 3.217,54 KM za period od 01.11.2022.godine do 30.11.2022.godine, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.01.2023.godine kao dana dospelosti pa do konačne isplate,

- 3.214,71 KM za period od 01.12.2022.godine do 31.12.2022.godine, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.02.2023.godine kao dana dospelosti pa do konačne isplate,
- 3.276,81 KM za period od 01.01.2023.godine do 31.01.2023.godine, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.03.2023.godine kao dana dospelosti pa do konačne isplate,
- 3.330,43 KM za period od 01.02.2023.godine do 28.02.2023.godine, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.04.2023.godine kao dana dospelosti pa do konačne isplate,
- 3.409,46 KM za period od 01.03.2023.godine do 31.03.2023.godine, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.05.2023.godine kao dana dospelosti pa do konačne isplate,
- 3.367,12 KM za period od 01.04.2023.godine do 30.04.2023.godine, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.06.2023.godine kao dana dospelosti pa do konačne isplate,
- 3.570,34 KM za period od 01.05.2023.godine do 31.05.2023.godine, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.07.2023.godine kao dana dospelosti pa do konačne isplate,
- 3.480,02 KM za period od 01.06.2023.godine do 30.06.2023.godine, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.08.2023.godine kao dana dospelosti pa do konačne isplate,
- 3.604,20 KM za period od 01.07.2023.godine do 31.07.2023.godine, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.09.2023.godine kao dana dospelosti pa do konačne isplate,
- 3.561,87 KM za period od 01.08.2023.godine do 31.08.2023.godine, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.10.2023.godine kao dana dospelosti pa do konačne isplate,
- 3.547,76 KM za period od 01.09.2023.godine do 30.09.2023.godine, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.11.2023.godine kao dana dospelosti pa do konačne isplate,
- 3.615,49 KM za period od 01.10.2023.godine do 31.10.2023.godine, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.12.2023.godine kao dana dospelosti pa do konačne isplate,
- 3.556,22 KM za period od 01.11.2023.godine do 30.11.2023.godine, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.01.2024.godine kao dana dospelosti pa do konačne isplate,
- 2.456,58 KM za period od 01.12.2023.godine do 21.12.2023.godine, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.02.2024.godine kao dana dospelosti pa do konačne isplate,

te da za tužitelja na tako isplaćene naknade plate izvrši obračun i uplatu pripadajućih doprinosa na platu za PIO nadležnom PIO/MIO Fondu F BiH u iznosu od 15.736,26 KM, sve u roku od 15 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja.” se odbija, kao neosnovan.

Svaka stranka snosi svoje troškove parničnog postupka.

Protiv navedene presude žalbu je blagovremeno podnio tužilac zbog povrede odredaba Zakona o parničnom postupku, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se žalba uvaži, pobijana presuda preinači, tako što će se u cijelosti udovoljiti tužbenom zahtjev uz obavezu

tuženog da tužitelju naknadi troškove postupka prema troškovniku u spisu, te troškova sastava žalbe.

U odgovoru na žalbu, tuženi je osporio navode žalbe.

Pošto je ispitao prvostepenu presudu u onom dijelu u kojem se pobija žalbom, shodno članu 221. Zakona o parničnom postupku („Službene novine Federacije BiH“, broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15) i po službenoj dužnosti, drugostepeni sud je zaključio slijedeće:

Žalba nije osnovana.

Predmet spora je tužbeni zahtjev za poništenje kao nezakonite odluke tuženog broj 03-30-3227/22 od 31.10.2022. godine i broj 03-45-1-3762-6/22 od 29.12.2022. godine kojim je tužitelju od strane tuženog nezakonito prestao Ugovor o radu na neodređeno vrijeme broj 03-34-5161/18 od 10.10.2018. godine zbog sticanja uslova za starosnu penziju, te da se naloži tuženom da tužitelja vrati na posao Šef biroa rada Tešanj, te da mu počev od 01.11.2022. godine uspostavi radno pravni status kao da isti nije ni prekidan, sve u roku od 15 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja, kao i da mu isplati naknade plate sa porezom na dohodak.

Tužilac tužbeni zahtjev zasniva na tvrdnji da je tuženi pogrešno utvrdio ukupno trajanje staža osiguranja pa je pogrešno donio odluku o prestanku radnog odnosa zbog sticanja uslova za starosnu penziju.

U toku prvostepenog postupka je utvrđeno, a što i nije sporno među parničnim strankama da je tužilac bio zaposlenik kod tuženog na radnom mjestu Šef Biroa rada Tešanj zaključno sa danom 31.10.2022. godine kada je tuženi donio Odluku o prestanku Ugovora o radu, da je tuženi istu donio nakon što je prethodno od Fonda MIO/PIO KAS Zenica obaviješten da je izvršena uplata u iznosu od 1.501,25 KM na ime B. M. i to prema obračunu neuplaćenih doprinosa za PIO/MIO za period od 12.07.1982. do 04.06.1983. godine. Nije sporno ni da se tužilac, prije donošenja sporne odluke o prestanku ugovora o radu, pismenom molbom obratio tuženom uz prijedlog da mu se Ugovor o radnom odnosu produži dodatno za 11 mjeseci jer će sa danom 24.06.2022. godine steći 39 godina i 1 mjesec radnog staža obzirom da mu kod Fonda MIO/PIO nije registrovan uplata doprinosa od strane „Crvenog križa“ za period od 12.07.1982. do 04.06.1983. godine čiji uposlenik je tada bio a koju molbu je tuženi uvažio te sa tužiocem dana 14.06.2022. godine zaključio sporazum o produženju Ugovora o radu do 26.05.2023. godine

Suprotno žalbenim navodima, sve odlučne činjenice, kako one na kojima je tužilac zasnavao tužbeni zahtjev, tako i one na kojima je tuženi zasnavao odgovor na tužbu, prvostepeni sud je potpuno i pravilno utvrdio i pravilno primijenio materijalno pravo iz odredbi člana 94. stav 1. tačka d) Zakona o radu („Službene novine Federacije BiH“, broj: 26/16, 89/18 i 23/20, presuda Ustavnog suda Federacije BiH), kada je usvojio tužbeni zahtjev u dijelu u kojem se poništavaju kao nezakonite Odluke tuženog broj 03-30-3227/22 od 31.10.2022. godine i broj 03-45-1-3762-6/22 od 29.12.2022. godine kojim je tužiocu od strane tuženog nezakonito prestao Ugovor o radu na

neodređeno vrijeme broj 03-34-5161/18 od 10.10.2018. godine, jer u vrijeme donošenja odluke o prestanku ugovora o radu tužilac nije imao navršenih 40 godina staža osiguranja.

Međutim, suprotno žalbenim navodima pravilno je prvostepeni sud odbio preostalo dio tužbenog zahtjeva sa obrazloženjem koje je dao na stranama 8. i 9. prvostepene presude i koje u cijelosti prihvata i ovaj sud. Sudska praksa i pravna teorija je po ovom pitanju zauzela jedinstven pravni stav da zasnivanjem radnog odnosa kod drugog poslodavca radniku prestaje radni odnos kod ranijeg poslodavca po sili zakona (Presuda Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj: 070-0-Rev-08000434 od 14.05.2009. godine), to se shodno navedenom ne može prihvatiti pravilnim pravni stav žalitelja da radni odnos zasnovan kod drugog poslodavca ne dovodi do prekida ugovora o radu sa ranijim poslodavce u okolnostima predmetnog slučaja u periodu između prestanka ugovora o radu i dana povratka na radno mjesto. Tužilac je nakon prestanka radnog odnosa kod tuženog zasnovao radni odnos u firmi Zema d.o.o. Tešanj kod kojeg je ostvarivao plaću, a u ovom postupku niti je potraživao razliku plaće niti je na te okolnosti provedeno vještačenje po vještaku finansijske struke. Tužilac ukoliko je bio nezadovoljan rješenjem FZ PIO/MIO Mostar, isti je mogao pobijati u upravnom postupku.

Ne stoje žalbeni navodi tužitelja da je prvostepeni sud povrijedio odredbe parničnog postupka, iz člana 7. i 123. Zakona o parničnom postupku. Suprotno ovim navodima prvostepeni sud je rješavajući po tužbenom zahtjevu, dao ocjenu svih izvedenih dokaza koji su od odlučnog značaja, svakog zasebno i svih zajedno. Pri tome, prvostepeni sud je izveo i valjan zaključak da izvedeni dokazi ne daju uporište da se tužitelju pruži tražena pravna zaštita.

Neosnovan je žalbeni razlog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, jer je prvostepeni sud tokom postupka proveo sve dokaze predložene po strankama, te na temelju pravilne ocjene provedenih dokaza raspravio i utvrdio sve relevantne činjenice, a činjenično utvrđenje na kojem je temeljena prvostepena presuda u odnosu na ocjenu osnovanosti tužbenog zahtjeva, nije doveden u sumnju niti žalbenim navodima.

Kako žalbenim navodima nije dovedena u sumnju zakonitost i pravilnost pobijane presude, te kako ne postoje razlozi na koje drugostepeni sud pazi po službenoj dužnosti saglasno odredbi iz člana 221. Zakona o parničnom postupku, valjalo je žalbu kao neutemeljenu odbiti i presudu prvostepenog sud potvrditi.

Odbijen je zahtjev za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu iz razloga što po ocijeni ovog suda isti nije bio neophodan radi vođenja parnice, pa je sud shodno odredbi člana 386. stav 1., u vezi sa članom 387. i 397. Zakona o parničnom postupku odlučio kao u izreci.

Na temelju iznesenog, odlučeno je kao u izreci, primjenom odredbe iz člana 226. Zakona o parničnom postupku.

Predsjednica vijeća
Jasmina Begović Devović